USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Tomáše Langáška a soudců Tomáše Kocourka a Veroniky Juřičkové v právní věci žalobkyně: **D. G.,** zastoupena Mgr. et Bc. Filipem Schmidtem, LL.M., advokátem, se sídlem Španělská 2, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, týkající se rozhodnutí žalovaného ze dne 22. března 2023 č. j. OAM-39/ZA-ZA11-D02-2023, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 1. června 2023 č. j. 13 Az 10/2023-25,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Podanou kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhala zrušení v záhlaví označeného rozsudku Městského soudu v Praze, kterým zamítl její žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. března 2023 č. j. OAM-39/ZA-ZA11-D02-2023. Tímto rozhodnutím žalovaný shledal žádost stěžovatelky o udělení mezinárodní ochrany nepřípustnou podle § 10a odst. 1 písm. b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, a řízení podle § 25 písm. i) téhož zákona zastavil. Dospěl totiž k závěru, že státem příslušným k posouzení její žádosti je Španělské království, a to podle čl. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států.

[2] Podáním ze dne 20. 9. 2023 vzala stěžovatelka kasační stížnost zpět.

[3] Podle § 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), navrhovatel může vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Podle § 47 písm. a) věty před středníkem s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

[4] Vzhledem k tomu, že projev vůle stěžovatelky, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, je zcela jednoznačný a nevzbuzuje pochybnosti o tom, že jím stěžovatelka zamýšlela ukončit řízení o kasační stížnosti jeho zastavením, Nejvyšší správní soud v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s. za použití § 120 téhož zákona řízení o kasační stížnosti zastavil.

[5] O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití § 60 odst. 3 věty prvé s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení o ní bylo zastaveno, přičemž nenastala žádná ze situací předvídaných v § 60 odst. 3 větě druhé s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. září 2023

JUDr. Tomáš Langášek, LL.M.
předseda senátu